

ца; коляска и др. экипажи: За старыѣ орлы (карталы), гдѣто имѣ сѣ оскубаны вратоветѣ, вѣрвать, че имѣ сѣ оскубвали, като теглѣтъ кочитѣ на самовилыѣ. Ч. 39. Туриха ѿ во кочія, Главиха и коджджія, Да кара Ради кочія. М. 107. Та е калесаль паткалесаль, До триста турци атлѣ, До двести буле съ кочіе. В. 96.

Кочияшъ с. м. кучеръ, возница: „Кочияшъ!“ извика Петъръ, Впрягай конѣ бързишкомъ. Вазовъ.

Кочка с. ж. кочка (кратовая): За унищожението на къртичните или на кочките са употрѣблява просто орудие, което са състои отъ полусанджкъ, който стои на остъ и който са повдига съ помощта на двѣ колѣлета. З. 266. (см. крѣтичина).

Кочъ* с. м., съ чл. **Кочъ-тъ**, мн. ч. **Кочове** и **Кочове** (qodj, s. p. 1. *Bélier*. 2. *Soldat courageux*, вообще—*молодецъ* 1) баранъ, перодовой баранъ: Който иска да стриже харна рудъ вълна отъ овцие-ты си, трѣбува да си пробере овенъ (кочъ) отъ таквъ харенъ сой. Л. Д. 1873. p. 268. Да подобримъ млѣкото на нашитѣ крави и овци, безъ да си докарваме бикове, и кочове отъ другъ сой. Л. Д. 1876 p. 51. 2) въ дѣтск. *игражъ*—название того, кто превосходитъ товарищей: въ салкахъ (гоне-ница)—тотъ кого не удастся осалить, въ пряткахъ (крієница)—кого не удастся найти, и т. д.

Кошара ум. **Кошарка** с. ж. 1) загонъ, огороженное пространство: Дѣто млади добыччета не може да ся пущать на пашъ, тамъ трѣбува да ся загради до хлѣва една кошара, та да ся пущать въ неѣ за да си поскачять и поигражтъ. Л. Д. 1873 p. 279. Ако земете отъ Дунава и Тимокъ на теглите една чрътъ прѣзь Нишъ, Призрѣнъ... щете заградите една широка кошаръ пространство, кое-то населяватъ Вльгаріети. Л. Д. 1869 p. 65. 2) переносный загонъ изъ плетеныхъ щитовъ, въ которомъ лѣтомъ по ночамъ держуть овецъ на полѣ. 3) любимая дѣтская игра въ постройку загоновъ, изгородей: Ивѣнчо викнѣ Пѣшо да си правать кошары отъ трѣска. 4) овчарня: Срѣдъ тамъ обградъ, то есть, въ селскый дворъ, отсвѣнъ описанаѣ кѣща и пешиникъ, нахождѣтъ ся и слѣднии огради: кошара за овци, гражъ за гвѣѣда и конѣ, курникъ за кокошки и патки, кочина за свини. Пк. 35. За влжкѣтъ хоротать, а влжкѣтъ въ кошарата. Кп. 42. Запалила съм девет кошери, Девет кошери съ млади овчери, Кошери горѣтъ, агнета горѣтъ, Овцете блѣѣтъ, ара са дига. Д. 56, 8—11. 5) улей (въ *Бомаринъ плетѣный*) (ср. кошаръ, кошарице, кошуръ, кошъ, син. трѣвна): Неуморими работни пчели земать, даватъ и готвятъ пълна кошара съ мѣдъ на господарѣтъ си. Зк. 8. 6) круглый съ отверзтіемъ внутри хлѣбецъ (син. кравайче), который пекутъ 9 Марта: На светѣ Читірисе дѣѣѣта ходатъ да трѣкалѣтъ кошѣ-